Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26970
Copyright: Admont, Benediktinerstift

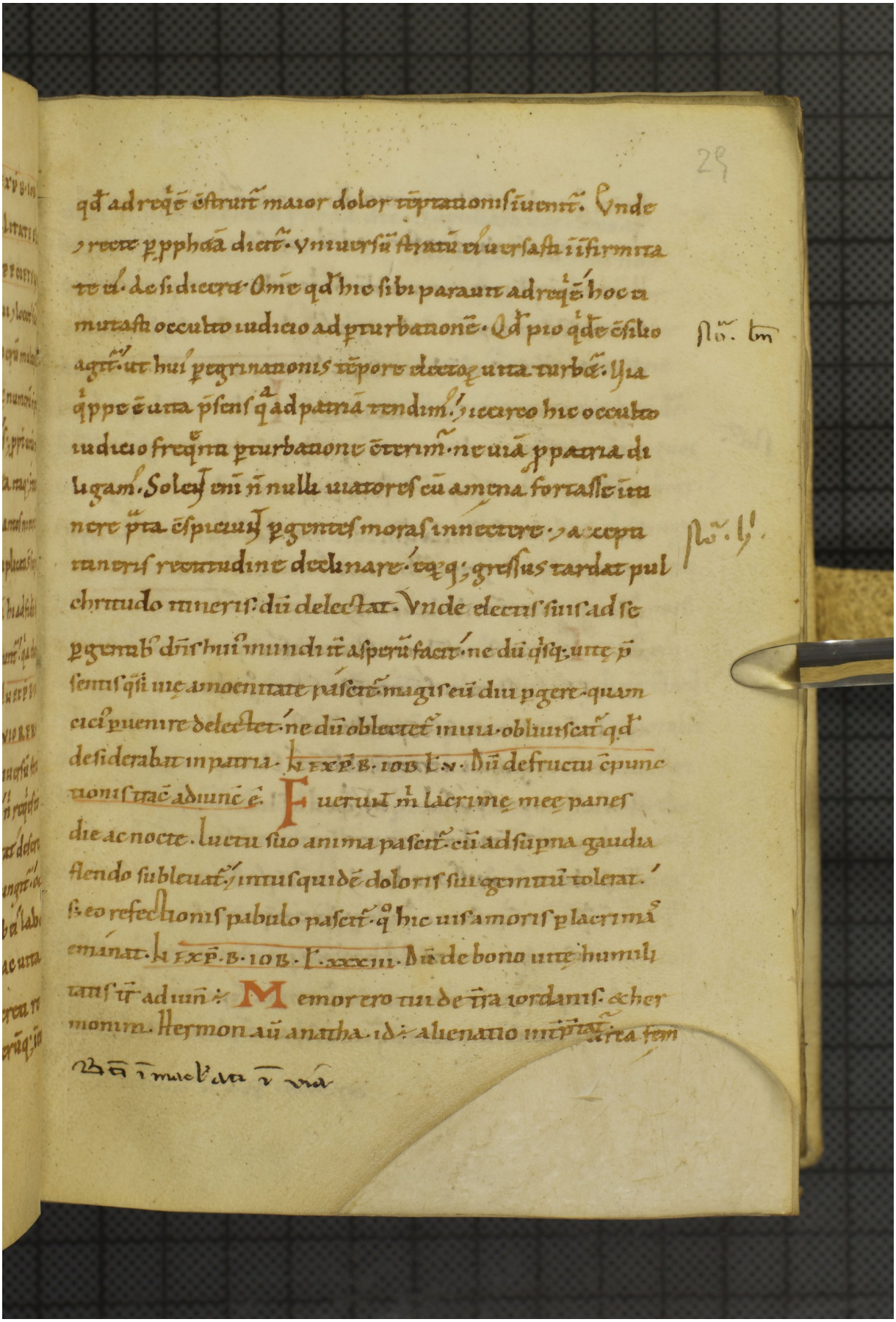

29

qd ad reqē ēstruēdū maior dolor tēptationis iuenit. Vnde
⁊ recte ꝑ ypphēa dicit. Vniuersū stratū eius uersasti in infirmita
te eius. de si dicere. Omne qd hic sibi parauit ad reqē hoc ei
mutasti occulto iudicio ad ꝑturbationē. Qd pro qdē cōsilio
agit. ut hui pegrinationis tēpore dicto q̄ uita turbē. Ipsa
q̄ppe ē uita pēsens q ad patriā rendim. ⁊ iccirco hic occulto
iudicio freqēta ꝑturbatione ēterim. ne uiā ꝑ patria di
ligam. Solet enī ñ nulli uiatores cū amena fortasse itī
nere ꝑta ēspicuis pgentes moras innectere ⁊ accepta
tanteris reuerentiae declinare. eq q; gressus tardat pul
chritudo ruineris. dū delectat. Vnde electis suis ad se
pgentib dīs hui mundi it asperū facit. ne dū q̄sq; uitę p
sentis q̄si uitę amoenitate pascit. magis eū diu pgere. quam
ici puenire delectet. ne dū oblectet in uia. obliuiscat qd
desiderabat in patria. Li exp. b. iob. l. v. Dū de fructu ēpunc
tionis tuae adiunē ē. Fuerunt m̄ lacrimę meę panes
die ac nocte. luctu suo anima pascit. cū ad supna gaudia
flendo subleuat. ⁊ intus quidē doloris sui gemitū tolerat.
si eo refectionis pabulo pascit. q hic uis amoris p lacrimā
emanat. Li exp. b. iob. l. xxxiii. Dū de bono uitę humili
tatis it ad iuē. Memor ero tui de tra iordanis. ⁊ cher
monim. Hermon aū anatha. id. alienatio inimicitiae tra tem

Nō. tm

Nō. ly.

Bā i mach' dra r vrā